

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.158/2024/7.

A felperes:

név7, felperes címe.

A felperes képviselője:

Illés Levente Ügyvédi Iroda, felperesi képviselő címe.; ügyintéző: dr. Illés Levente ügyvéd

Az alperes:

alperes neve, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Takács Richárd Imre ügyvéd, alperesi képviselő címe.

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Budapest Környéki Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 11.P.20.010/2023/15. srsz. végzéssel kijavított
11.P.20.010/2023/13. számú határozat

A fellebbezést benyújtó fél: a felperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás releváns része szerint az alperes tagja a klub sportklubnak, amely a szövetség (szövetség) tagszervezete. A felperes a perrel érintett időszakban az szövetség elnöki tanácsadója. A felperes gazdasági társaságai a szövetséggel való különböző szerződések folytán többfajta szolgáltatást nyújtottak, mely szolgáltatások kifizetése közpénzből történt. A felperesnek és a szövetség elnökének voltak közös cégeik, mielőtt az elnök tanácsadója lett.

Az alperes a klub képviselőjében 2019. április 11-én feljelentést tett a Magyar Állam által az szövetség részére biztosított támogatási összegek jogellenes felhasználása miatt a Budapesti Kerületi Ügyészség Gazdasági Bűnügyek Részlegénél az szövetség elnökségi tagjaival – név elnökkel, név1ral, név2sel, név3ral, név4val, név5val, név6val –, valamint a felperessel, mint elnöki tanácsadóval szemben.

A feljelentés szerint a szövetség 2016. és 2017. évben a Magyar Államtól 948.705.368 forint támogatási összeget kapott a feljelentésben felsorolt programokhoz.

A felsorolás után a feljelentésében úgy fogalmazott: „[a]z szövetség elnöksége a fenti összegek legnagyobb részével számot adni nem tud”; „megalapozott a gyanú arra vonatkozóan, hogy egy szűk réteg mulattatására számoltak el név és társai több millió forintot, amely aztán név7hoz került, aki azt a saját céljaira fordította”; „fennáll az alapos gyanúja annak, hogy név és társai a rájuk bízott pénzeszközöket és a szövetség a részére nyújtott állami támogatásokat olyan módon használták fel, hogy az nem a céljának megfelelően, hatékonyan és a közérdeknek megfelelően hasznosult.”

Feltűntette, hogy „[a] 2017-es név12 versenyre több mint 150 millió forint állami támogatást kapott [értsd: az szövetség], amit a szervező cég.-nek (melynek tulajdonosa és ügyvezetője név1) utaltak át. A gyanú szerint a rendezvényre elszámolt összegek jelentős része a név által jegyzett cég1.-n, illetve más cégeken keresztül névhoz, illetve név7hoz visszakerült, amit ezt követően a saját céljaikra fordítottak.” Megjelölte, hogy gyanúja szerint mely támogatási összegeket, milyen módon használták fel a feljelentett személyek céljukkal ellentétesen. Állításainak alátámasztására indítványozta többek között azt is, hogy a nyomozóhatóság szerezze be a felperes és az általa jegyzett gazdasági társaságok (cég2., cég3., cég4., cég5., cég6., cég7., cég8., cég9., cég10., cég11., cég12., cég13., cég14., cég15., cég16.) ismert bankszámláihoz tartozó pénzforgalmi kimutatásait 2016. január 1. napjától 2019. február 28. napjáig.

A feljelentés megtörténtéről 2019. április 12-én számos sajtótermék „cikk címe” címmel számolt be.

Az szövetség elnöksége a sajtóhírekre reagálva „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú e-mailt küldött a tagszervezeti vezetőknek. Ebben azt közölték, hogy „az elnököt és az elnökséget

nem a sportágosok jelentették fel, hanem alperes neve. A feljelentést megelőzően többszöri próbálkozás, nyomásgyakorlás többek részéről, az elnökség tagjainak folyamatos zaklatása: alku- és lelépési ajánlatok, vádalku-szerű sejtetés, majd két konkrét ultimátum érkezett hozzánk. Mivel ezek egyike sem járt sikerrel, és a feljelentés talán meg is történt, a bekészített sajtóhír így végre ma megjelenhetett. A feljelentés érinti az elnököt, az alelnököket, az elnökség tagjait, az elnöki tanácsadót, a könyvvizsgálót, illetve a szövetségtől abszolút teljesen független személyeket, illetve tagszervezetek, cégek garmadáját, összesen 12 magánszemélyt és 28 céget/tagszervezetet, plusz magát a szövetséget. Figyelembe véve azt, hogy senki, semmilyen zsarolásnak nem enged, nem engedett, az elnökség egy emberként utasítja el a sokadik etikátlan nyomásgyakorlást.” Reményüket fejezték ki aziránt, hogy – bár a feljelentés jelentős plusz költséget ró az szövetség-re – a feljelentés nyomán induló vizsgálat majd tisztázza a vezetést.

Az alperes 2019. április 13-án válaszként a tájékoztató levél címlistájában szereplő tagszervezetek részére a e-mail címl e-mail címről – tárgyként „Válasz: Tagszervezeti Tájékoztató” megjelöléssel – küldött üzenetében a gazdasági visszaélésekre utaló példákkal illusztrálva összefoglalta, hogy mi motiválta a feljelentés megtételében. Úgy fogalmazott, hogy „[a] probléma legfőbb okaként pedig elnökünket, tanácsadóját, akik az elnökség tagjaival karöltve módszeresen áramoltatják ki a sportágba beinjektált állami támogatások jelentős részét.”[...] „A felsoroltak összességében alkalmasak a Büntető Törvénykönyv szerinti bünszervezetben elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés; bünszervezetben elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó gazdasági csalás; bünszervezetben elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás; számvitel rendjének megsértése; jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettek megállapítására. Ezen kívül üzletszerűen elkövetett pénzmosás büntette miatt is feljelentést tettem, mert megalapozott a gyanú, hogy az szövetség vezetése egy strómanjukon és annak cégein keresztül (amelyek székhelye véletlenül ugyanaz a ház, amelyben a név fogászat is működik) rendszeresen büncselekményekből származó pénzeket mozgattak át abból a célból, hogy annak eredetét eltitkolják, illetve elleplezzék. [...] Ezen összegek jelentős része különböző számlázási manőverekkel, különböző cégeken keresztül (név-nek 5, név7-nek 16, név1-nek 3 cége van) névhoz, illetve név7hoz visszakerült, amit ezt követően a saját céljaikra fordítottak.” Csatolt iratként megküldte a 2019. április 11-én kelt feljelentést azzal az utóirattal: „[m]ivel a feljelentés teljes szövege a sajtón keresztül már amúgy is eljutott az elnökség tagjaihoz, ezért azt teljes terjedelmében csatolom, hogy Ti se legyetek híján az információknak.”

Az alperes 2019. április 13. napján saját Facebook-oldalán közzétette az e-mailt, amelyet Válasz: „Tagszervezeti Tájékoztató” címmel küldött a tagszervezetek részére.

A 2021. január 24-i Facebook bejegyzésben azt írta az alperes, hogy „2019. áprilisában tettem feljelentést az szövetség vezetősége ellen, mivel alapos a gyanú, hogy a vezetőség néhány tagja név7-val az élen a pénzek jelentős részét saját céljaira fordították. Az alperes 2021. január 31-i Facebook bejegyzése azt tartalmazta, hogy [név7] „ő magának 100 milliókat lapátolt ki a Szövetségből strómanjain keresztül, miközben a neki megfelelni nem akaró (a pénzek visszaáramoltatásában közre nem működő) egyesületek és versenyek ellehetetlenítésén munkálkodott.”

A feljelentés alapján indult nyomozást jelenleg 60300-659/2019.bü. számon a NAV Közép-dunántúli Bünyügyi Igazgatósága folytatja.

[2] A felperes módosított keresetében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy az alperes a 2019. április 13. napján 17:56 perckor e-mail útján több száz e-mail címre megküldött, Válasz: „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú és a Facebookon 2019. április 13. 18:04 perckor közzétett bejegyzésében megsértette a felperes jóhírnevét a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint azon valótlan tényállítással, hogy: „megalapozott a gyanú arra vonatkozóan,”. Kifejtette a „megalapozott gyanú” kijelentéssel kapcsolatban, hogy az olyan büntetőjogi fogalom, amely szerint egyedileg azonosítható személyre vonatkozó, bűncselekményre utaló adatok, tények fennállása szükséges a konkrét személlyel szemben. A közlemény megtételekor 2019 áprilisában nem tudhatott az alperes a megalapozott gyanúról, mert a felperest ekkor még nem vonták gyanúsítottként eljárás alá, bizonyíték nélkül közölte a súlyos vádak megalapozott gyanúként.

Kérte másodlagosan a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint annak megállapítását, hogy az alperes a 2019. április 13. napján 17:56 perckor e-mail útján több száz e-mail címre megküldött, Válasz: „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú és Facebookon 2019. április 13. 18:04 perckor közzétett bejegyzésében megsértette a felperes jóhírnevét azon valós tény hamis színben feltüntető tényállításokkal, hogy:

- Ezen összegek jelentős része különböző számlázási manőverekkel (...) név7hoz visszakerült, amit ezt követően a saját céljaikra fordítottak.”

- „A gyanú szerint a rendezvényre elszámolt összegek jelentős része (...) más cégeken (...), illetve név7hoz visszakerült, amit ezt követően a saját céljaikra fordítottak.” Érvélése szerint valós az a tényállítás, hogy név7hoz köthető egyes cégek tényleges szolgáltatás nyújtás ellenében valós gazdasági esemény alapján számláztak a szövetségnek, vagy más versenyszervező cégnek. Azonban az alperes a valóságot hamis színben tünteti fel azzal, hogy valótlanul állítja, hogy ezen számlázások eredményeképpen bűncselekmény útján a felpereshez, mint magánszemélyhez kerültek volna az összegek, aki azt saját céljaira fordította. Hangsúlyozta, hogy valós szolgáltatást nyújtottak.

Kérte harmadlagosan annak megállapítását a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint, hogy az alperes által a Facebook közösségi hálón 2021. január 24-én este közzétett bejegyzésének alábbi valós tények hamis színben feltüntető közlésével megsértette a felperes jóhírnevét: „2019. áprilisában tettem feljelentést az szövetség vezetősége ellen, mivel alapos a gyanú, hogy (...) név7val az élen a pénzek jelentős részét saját céljaira fordították.” Előadta, hogy valós az a tény, hogy az alperes feljelentést tett az szövetség vezetősége ellen. Azzal, hogy alapos gyanúra hivatkozott, a köznap nyelv szerint arra utalt, hogy a feljelentés alapja teljesen valós, bizonyítékokkal alátámasztott elkövetési magatartás, holott a felperest nem vonták büntetőeljárás alá, vagyis valós tényállítást hamis színben tüntetett fel.

Negyedlegesen kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a Ptk. 2:45. § (2) bekezdés szerint, hogy az alperes a 2021. január 31. napján a Facebook közösségi hálón közzétett bejegyzésében a felperes jóhírnevét az alábbi valótlan tényállításokkal megsértette: „ő magának 100 milliókat lapátolt ki a Szövetségből strómanjain keresztül, miközben a neki megfelelni nem akaró (a pénzek visszaáramoltatásában közre nem működő) egyesületek és versenyek ellehetetlenítésén munkálkodott. A „100 milliókat lapátolt ki a Szövetségből strómanjain keresztül” kijelentéssel kapcsolatban tagadta, hogy bármit kilapátolt (lopott volna). Nem értette, hogy mi alapján határozta meg az alperes ezt a kirívóan magas összeget. A strómanok személyét nem tudta megjelölni az alperes, ezt valótlanul minősítette. Álláspontja szerint a kijelentés utal arra is, hogy a felperes a neki ellenálló egyesületek és versenyek, tehát ártatlanok kárára járt volna el.

Kérte ezt meghaladóan ötödlegesen, hogy a bíróság állapítsa meg a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint, hogy az alperes a 2021. december 8. napján a Facebook közösségi hálón közzétett bejegyzésében a felperes jóhírnevét az alábbi valóságot hamis színben feltüntető

tényállításokkal megsértette: „32 millió név7 cégeihez folyt tovább, amelynek legalább a teljes mértékben fiktív, ellenszolgáltatás nélküli számlakibocsátás eredményeként került elnöki tanácsadónkhoz”. Hivatkozott arra, hogy valós, miszerint a felperes résztulajdonában, ügyvezetése alatt álló cégek álltak gazdasági kapcsolatban a szövetséggel, így ezen cégekhez valós szolgáltatás nyújtás ellentételezéseként pénz folyt be. Az viszont álláspontja szerint valótlan, hogy bármiféle fiktív, ellenszolgáltatás nélküli számlakibocsátás történt volna, amellyel a felperes személye összekapcsolható lenne. Az alperes megfogalmazása azt a látszatot kelti, mintha valóságosak lennének, bűncselekmény elkövetését sugallja, hogy a fiktív számlakibocsátással 16 millió forint került a felpereshez. Jogi érvelésében arra is hivatkozott egyidejűleg, hogy a tényközlés valótlan; valóságos elemre építve vezeti át a közleményét a valótlanba, vagyis valós tényállítást hamis színben tüntetett fel, ezzel megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Álláspontja szerint az elsődlegestől ötödleges kereseti kérelméig hivatkozott mondatok tényállítások.

Becsületsértés megállapítását kérte hatodlagos kereseti kérelmében a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint az alperes 2019. április 13. napján kelt Facebook közleménye és a Válasz: „Tagszervezeti Tájékoztató” elnevezésű levelében foglalt közlése miatt:

„A probléma legfőbb okaként (...) tanácsadóját, akik (...) karöltve módszeresen áramoltatják ki a sportágba beinjektált állami támogatások jelentős részét, miközben a kis versenyeket és az amatőrök versenyzését egyre jobban ellehetetlenítik.” Állította, hogy az alperes értékítélete torz és következtelen, az alperes vádaskodik azzal, hogy ő és társai módszeresen áramoltatják ki az állami támogatásokat, ezzel azt a negatív értékítéletet kelti, hogy rendszeresen ellopják a sportág támogatásait. Álláspontja szerint az alperes rendszeresen túllép a szabad véleménynyilvánításon, hiszen bűncselekmény elkövetésére utalással a felperes megítélését negatívan állítja be. Kifejtette, hogy mint elnöki tanácsadó egyértelműen beazonosítható a közlésből. Semmilyen tisztséget nem töltött be az szövetség-nél, csupán civilként segítette az elnököt. A szövetség nevében nem nyilatkozott, nem jelent meg a médiában, így nem minősül közszereplőnek.

Az alperesi személyiségi jogsértés megállapítása esetére a Ptk. 2:51. § b) pontja alapján a jövőre nézve kérte eltüntetni az alperest, hogy rá nézve további becsület és/vagy jóhírnévsértést tartalmazó jogsértő nyilatkozatokat tegyen.

Kérte a Ptk. 2:51. § c) pontja alapján elégtétel adását azzal, hogy az alperes azok részére, akiknek a „Válasz: „Tagszervezeti Tájékoztató” megküldésre került, közvetlenül e-mail útján – a címek megadásával – valamint a jogsértő közleményekkel azonos úton saját Facebook profilján, valamint a sportágosok elnevezésű Facebook csoportban egy közleményt tegyen közzé a következő szöveggel:

„A Válasz: Tagszervezeti Tájékoztató” elnevezésű levelemben, illetve Facebook közösségi hálón 2019. április 13. napján, 2021. január 24., illetve 2021. január 31. napján, valamint 2021. december 8. napján, tehát folyamatosan közzétett bejegyzéseimben valótlanul állítottam, sugalltam büntetőbírói ítélet hiányában, hogy név7 a szövetség felhasználásával bűncselekményt követett el, illetve abban részt vett, valamint, hogy név7 sport ellen, annak ellehetetlenítésén munkálkodik. Ezen állításaimmal megsértettem név7 becsületéhez és/vagy jóhírnévhez való személyiségi jogát.”

Továbbá sérelemdíjként kérte 1.000.000 forint megfizetésére kötelezni az alperest és annak 2019. április 14. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

[3] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Előadta az elsődleges kereseti kérelemmel kapcsolatban, hogy a „megalapozott a gyanú arra vonatkozóan” kifejezés fogalmilag kizárt, hogy tényállítás legyen, mivel abban nincs se tény, se állítás. Megjegyezte, hogy dokumentumokkal támasztotta alá állításait.

A valós tény hamis színben való feltüntetését állító másodlagos kereseti kérelemmel kapcsolatban előadta, hogy a felperes határozottan beismerte a bűncselekmény elkövetését, hiszen valós ténynek ismeri el, miszerint közpénz került elnöki tanácsadóként, közszereplőként a cégeihez.

A harmadlagos kereseti kérelemmel szemben álláspontja szerint a felperes szintén megerősítette a bűncselekmény elkövetését, hogy a szövetség pénzvagyonának jelentős részét saját céljaikra fordították.

A negyedleges kereseti kérelemmel kapcsolatban az alperes álláspontja szerint a közügyek vitatása tárgyában formált kijelentés nem tekinthető tényállításnak, egyidejűleg a mondat valós voltát dokumentumokkal is igazolni kívánta.

Az ötödleges kereseti kérelemmel kapcsolatban a felperes a bűncselekmény elkövetését elismerte, hiszen valós ténynek állítja az alperes gyanúját, hogy a szövetség pénzvagyonának egy része fiktív, ellenszolgáltatás nélküli számlakibocsátás eredményeként került hozzá. Egy később beismert bűncselekmény tekintetében a gyanú megfogalmazását hamis színben való feltüntetéseként minősíteni jogi és ténybeli alapot nélkülöző.

A hatodlagos kereseti kérelem álláspontja szerint nem tekinthető becsületsértésnek, mivel a mondat valamennyi részének valós voltát dokumentumokkal igazolta. Csupán a kritika okán nem tekinthető becsületsértésnek.

Előadta továbbá, hogy a feljelentés tartalmának nyilvánosságra hozatalával nem valósított meg jogsértést, nem tényállításokat közölt, hanem a sporttal kapcsolatban kritizálta a felperes tevékenységét, és ezzel kapcsolatban fogalmazott meg gyanút anélkül, hogy tényállításba bocsátkozott volna.

Álláspontja szerint a felperes közszereplő, az szövetség-hez befolyt pénzek közpénzek, ezek felhasználása közérdeklődésre tart számot. Közpénzekkel gazdálkodó szövetségnek volt a felperes elnöki tanácsadója.

Az szövetség Ellenőrző Testületének elnökeként átvizsgálta a szövetség számláit és megállapította, hogy a szövetség 177,5 millió forintot fizetett ki név7, 24,5 millió forintot név és csapattársa, 196 millió forintot név1 cégeinek, továbbá 102 millió forintot a klub1nak. Önmagában etikátlan, és a korrupció gyanúját veti fel, ha egy sportági szakszövetség elnöke a saját tanácsadójával, csapattársával vagy az elnökség tagjaival köt szerződést – különösen akkor, ha pályázatát vagy ellenajánlatok beszerzése nélkül végzi e tevékenységét.

Joga volt a rendelkezésére álló adatok birtokában, és a rendelkezésére nem bocsátott közérdekű adatokból levonható következtetésből azt állítani, hogy megalapozott gyanú merült fel arra, hogy az szövetség gazdálkodása kapcsán a felperest is érintő körben bűncselekmények történtek. Ezt a több mint két éve tartó nyomozás is egyértelműen igazolja, hiszen egy hatóság sem folytat nyomozást ennyi ideig, ha nincs gyanú a bűncselekmény elkövetésére.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 225.000 forint perköltséget, továbbá az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 60.000 forint meg nem fizetett elsőfokú eljárási illetéket és 80.000 forint meg nem fizetett másodfokú eljárási illetéket.

Határozatának indokolásában hivatkozott Magyarország Alaptörvénye IX. cikkének (1) és (4) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:43. § d) pontjára, a 2:44. § (1) bekezdésére, a 2:45. §-ára, a 2:51. § (1) bekezdés a), b), c), és d) pontjaira, továbbá a 2:52. §-ára.

Rögzítette, miszerint először abban kellett állást foglalnia, hogy a kereset tárgyává tett kijelentések vonatkozásában a felperes közszereplői státusza megállapítható-e és ezáltal fennáll-e a véleménynyilvánítás fokozottabb alkotmányos védelme. Vizsgálta az alperesi közlések megjelenésének módját, körülményeit, tárgyát, kontextusát, a felperes által betöltött pozíciót, a közpénzekkel való érintettséget.

A felperes egy országos sportszervezet, az szövetség választott elnökének tanácsadója volt, az alperes tagja a szövetségnek. A szövetség a felperes érdekeltségébe tartozó több gazdasági társasággal is szerződéseket kötött, melynek ellenszolgáltatása közpénzből került kiegyenlítésre. A felperes által sérelmezett alperesi mondatok kizárólag ezen tevékenységgel, vagyis a közpénzekkel, azok felhasználásával kapcsolatban fogalmazódtak meg. Tekintettel arra, hogy a felperes a kapott állami támogatások felhasználásában érintett volt cégei által, közpénzeket használt fel, a közpénzek felhasználása pedig közérdeklődésre számot tartó közügy, e körben a közszereplővel azonos megítélés alá esik e felhasználásához fűződő fokozott közérdeklődés miatt is. Mindezek alapján azt állapította meg, hogy az alperesi kijelentések a közügyek vitatását megillető magas szintű alkotmányos védelem alatt álltak és emiatt a felperes az erőteljes, túlzott kritikát is tűrni köteles.

Ezt követően azt vizsgálta, hogy a felperes által kifogásolt alperesi kijelentések milyen körülmények között hangzottak el és azok értékítéletnek (véleménynek) vagy tényállításnak tekinthetőek-e. Annak megállapítása során, hogy az alperes a felperes által kifogásolt mondataiban tény, véleményt vagy értékítélettel terhelt tényállítást közölt, az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) határozatában foglaltakat vette alapul. Ennek alapján tények azok, amelyek valósága bizonyítást nyerhet, az értékítéletek bizonyíthatóságát nem lehet megkívánni, a határesetet e kettő között az értékítélettel terhelt tényállítások jelentik, melyek a vélemény szabadság magas szintű védelmét élvezik.

A per tárgyává tett mondatok, az azzal tartalmilag megegyező kijelentések a szövetség címlistájában szereplő tagokhoz jutottak el, egy büntetőfeljelentésben, illetve az alperes Facebook bejegyzésében szerepelnek, ezért ezek teljes tartalmát vizsgálta. Az alperesi kijelentések célja – többek között – a felperes közpénzekkel való gazdálkodásának bírálata volt, vitatta a felperesi közpénzfelhasználás jogszerűségét, sérelmezte annak átláthatatlanságát, azt, hogy a közpénzekről dönteni hivatott személyek és azok üzlettársai saját cégei is részesültek az általuk kiosztott közpénzekből. A bejegyzésekben, feljelentésben szereplő „alkalmas” fordulat, és a feljelentés megfogalmazása arra utal, hogy a benne kifejtettek az alperes következtetését tartalmazzák. A tényekből levont okszerű következtetés csak vélemény, azaz értékítélet lehet, ez a következtetés pedig szorosan a véleményt formáló egyénhez, annak személyiségéhez kötődik. A valós tényekből levont következtetés akkor sem valósítja meg a jóhírnév megsértését, ha a felperes személyére nézve negatív értékítéletet alkot, azonban kifejezőmódjában nem minősül indokolatlanul bántónak, sértőnek vagy lealacsonyítónak. E körben az alperes értékítélettel terhelt tényállításokat tett az szövetség közpénz felhasználásával kapcsolatban, melyek – elnökségben betöltött szerepére és közpénzeket felhasználó cégeire tekintettel – a felperest is érintették.

Az alperes abból, hogy a felperes üzlettársa az szövetség elnökségével együtt a felperes társaságait bízta meg feladatokkal, melyek – álláspontja szerint – nem feltétlenül tükrözték a valós gazdasági eseményt és ezáltal részesült a közpénzből, azt a következtetést vonta le, hogy ezek a cselekedetek alkalmasak lehetnek bűncselekményi minősítésre is.

Az alperes felszólítás ellenére az elnökségtől tájékoztatást a közpénzek mikénti felhasználására vonatkozóan nem kapott, ezért büntetőfeljelentéssel élt és e körben kialakult véleményének a közösségi médiában is hangot adott. Az alperes rendelkezésére álló valós ténybeli alapokon alakította ki véleményét, melynek során a közpénzek felhasználásának jogszerűségét vitatta. A közpénzek céljának megfelelő felhasználása egy országos sportszövetség körében nemcsak közérdeklődésre, de a köz általi megmérettetésre, a felhasználásának, jogosultságának ellenőrzésére is alapot ad.

A Facebook bejegyzésben összegek szerepelnek, mi mire lett fordítva, mit mire adott támogatásként az állam. Ott szófordulatként az „alkalmas” szó szerepel a bűncselekményeknél, melyek szerepelnek a feljelentésben is, így ezen magatartás is alkalmatlan a felperes jóhírnevének megsértésére. Következtes a bírói gyakorlat, mely alapján önmagában egy büntető-, vagy szabálysértési eljárás kezdeményezése, a feljelentés megtétele nem valósít meg személyiségi jogsértést, és nem szolgálhat kártérítési felelősség megállapításának alapjául még akkor sem, ha az eljárás nem vezet a feljelentett személy elmarasztalására. A feljelentés csak akkor eredményez személyiségi jogsérelmet, ha indokolatlanul sértő, lejárató és rágalmazó kijelentéseket, tudatosan valótlan tényállítást tartalmaz, illetve az észszerű gondolkodásnak nem megfelelő, önkényes és valótlan értékítéletet fogalmaz meg. A bírói gyakorlat szerint a büntetőfeljelentés csak abban az esetben sérti a személyiségi jogokat, ha a feljelentő az általa állított tények valótlanosságát tudva, visszaélészerűen gyakorolja jogát, illetve feljelentésében indokolatlanul bántó, sértő kifejezéseket használ. Az alperes csatolt 2019. évi elnökségi határozatokat, valamint a cég1. néhány bankszámla-kivonatát, melyen a perekben és a büntetőfeljelentésben érintett személyek közötti tranzakciók szerepelnek.

Az alperes által az szövetség tagjainak megküldött e-mail üzenetben foglalt sérelmezett mondatok kapcsán utalt a fentiekre, illetve arra, hogy az üzenet válaszként került megküldésre azoknak is, akik korábban az elnökség részéről kaptak levelet az alperesi feljelentéssel kapcsolatban. Erre utal a tárgy körében megjelölt: „Válasz: Tagszervezeti Tájékoztató” cím és a tartalom is. Az elnökség által megküldött „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú levél az alperest név szerint jelölte meg, mint feljelentőt – és a szövegkörnyezetből adódóan –, mint etikátlan nyomásgyakorlót, zsarolót, ezért annak szó nélkül hagyása az alperes részéről nem volt elvárható. Az pedig, hogy e válaszához az alperes a feljelentést csatolta, nem kifogásolható egy ilyen körlevél kiküldése után, hiszen ezzel tudta annak indokát adni, hogy miért tett feljelentést, a megküldött elnökségi tájékoztatás ugyanis ezt az alperesi magatartást „etikátlan nyomásgyakorlásként” minősítette.

Az szövetség tagjai magáról a feljelentésről is tudtak, hiszen arról az elnökség is írt. Ezt meghaladóan a szövetséget érintő büntetőfeljelentés szélesebb körben is ismertté vált az arról szóló sajtómegjelenések kapcsán. Az alperes azzal, hogy a feljelentésről, az abban foglaltakról és e körben fennálló véleményéről tájékoztatást nyújtott, személyiségi jogsértést nem követett el.

Az alperes Facebook bejegyzése tartalmában megegyezett az szövetség tagjainak küldött levéllel, ahhoz képest más megfogalmazást nem tartalmaz, így ezzel kapcsolatban is fenntartotta, miszerint a feljelentés tényéről és az abban foglaltakról történő valóságnak megfelelő tájékoztatás, nem sért személyiségi jogot és a véleményszabadság magas szintű védelmét élvez.

A büntetőeljárást kezdeményező iratban foglalt tényállítások önmagukban személyiségi jogsértést még akkor sem eredményeznek, amennyiben azok valósága utóbb nem igazolódik be. Az eljárás megindításának ugyanis éppen ezen bizonyosság megszerzése a célja. Az alperes eljárása a feljelentés megtétele során nem tekinthető öncélúnak, joggal való visszaélésnek, vagy jobb tudomása ellen valónak, annak megfogalmazása során a felperes

személyét indokolatlanul sértő kifejezéseket nem használt. Önmagában az, hogy az alperes másokkal megosztotta azt a véleményét, hogy az általa feljelentettek bűncselekmény elkövetésében vehettek részt, nem jelenti azt, hogy a felperesről valótlan tényről állított vagy híresztelt, esetleg valós tényről hamis színben tüntetett fel. Akkor valósult volna ez meg, ha az alperes azt állítja vagy olyan látszatot kelt, mintha az általa megjelölt bűncselekményeket bíróság jogerős döntésében állapította volna meg, illet azonban az alperes nem tett, mindössze az „e magatartás alkalmas”, „gyanú szerint” fordulattal élt. Egy büntetőfeljelentés megtétele során a jóhiszeműséget támasztja alá, hogy a feljelentő a rendelkezésére álló tények alapján hisz is az általa megfogalmazottakban. Ennek alátámasztására használni az „alapos gyanú”, „alkalmas” minősítéseket nem kifogásolható, jogsértést nem valósít meg.

Megjegyezte, hogy a felperes elnöki tanácsadó pozíciójának miben léte az eljárás során nem derült ki. Az szövetség alapító okirata és SZMSZ-e ilyen tisztséget nem tartalmaz. Ennek ellenére az elnök melletti e pozíciója széles körben ismert volt. Ismert volt az is, hogy az elnökkel közös vállalkozásaik vannak. A felperes elnökségi döntésekben betöltött szerepe az eljárás során nem volt tisztázott. Nem volt vitatott, hogy a felpereshez köthető cégek részesültek közpénzből az szövetség-szel való szerződéseik ellenértékéért.

A fentiek alapján azt állapította meg, hogy a kifogásolt közlések nem voltak kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó, lejárató, öncélú, nyilvánvalóan az ügygel össze nem függő, egyértelműen alaptalan megnyilatkozások, így azok a jóhírnév megsértésének megállapítását nem alapozzák meg. Az alperesi kijelentések olyan véleménynek, értékítéletnek minősülnek, amelyek a közügyek vitatása során hangzottak el, a véleménynyilvánítási szabadság körébe esnek, a becsületsértést a fent kifejtettek alapján nem valósították meg, így az alperes a Ptk. 2:42. § (2) bekezdését, 2:43. § d) pontját, 2:45. § (1) és (2) bekezdését nem sértette meg a felperes vonatkozásában. A feljelentésben foglaltak nem tekinthetők a Ptk. 2:45. § (1) és (2) bekezdésébe ütközőnek, ezért a feljelentés tartalmának a címzetten kívül álló más személyekkel történő megismertetése sem eredményezheti a jóhírnév, becsület megsértését. A becsületsértéssel kapcsolatos közlés a véleménynyilvánítás szabadsága körébe tartozik és nem volt személyeskedő, indokolatlanul bántó.

A felperes által felhívott eseti döntések kapcsán utalt arra, hogy a korlátozott precedensrendszer szempontjából a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 32. § (1) bekezdés b) pontja és 41/B. § (1) bekezdése egybevetett értelmében a Kúria által 2012. január 1. napja után hozott, és a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (BHGY) közzétett határozatainak van jelentősége, ezért csak e határozatokat vette figyelembe. Nem találta azonos vagy hasonló tényállásúnak az EBH2018.B.19. és a BDT2020.4250 eseti döntéseket tekintettel arra, hogy azokban tényállítások szerepelnek, míg jelen ügyben értékítélettel terhelt tényállítások vannak, melyek nem a tények, hanem az értékítéletek körébe tartozóak és a fentiek szerint a véleménynyilvánítás magas szintű védelmét élvezik. Ugyanezen indokokra tekintettel, illetve figyelemmel arra, hogy a Kúria a Pfv.IV.20.158/2022/5. számú határozata a közügyek vitatásáról nem szól, nem találta jelen eljárás során alkalmazhatónak e határozatot sem.

Mellőzte az alperesi bizonyítási indítvány alapján a szövetség könyvszakértői vizsgálatának eredményére vonatkozó anyagok beszerzését, mivel a felperes által kifogásolt mondatok, szövegrészek a véleménynyilvánítás körébe voltak sorolhatók, azok valóságának bizonyítása a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen volt.

A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, e körben figyelembe vette a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.476/2022/7. számú végzésben foglalt perköltséget is.

[5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a határozat megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, valamint az alperes perköltségben való kötelezését kérte.

Kiemelte, miszerint nem vitatja, hogy a résztulajdonában álló cégek kötöttek szerződést a szövetség-szel, azonban, ha ez az ellenérték forrása a szövetség oldaláról állami forrás is volt, az nem jogosítja fel az alperest, hogy bűncselekmények elkövetésével vádolja. A bűncselekmény elkövetésével való vádolása túlmutat a közügyek szabad megvitatásán, azt nem köteles eltérni, a tūrésı kötelezettségének határait az elsőfokú bíróság nem vizsgálta.

Álláspontja szerint téves következtetésre jutott az elsőfokú bíróság azzal, hogy értékítéllettel terhelt tényállításnak minősítette az alperesi közléseket. Az „alkalmas” szó folytán nem lesz a sérelmezett közlés tényből levont okszerű következtetés. Nem tért ki arra az elsőfokú ítélet, hogy mik a tények, amiket valósnak ítélt meg az alperes és amelyből levonhatta az általa okszerűnek vélt következtetést. A per során következetesen állította, hogy az alperes tényállításai valótlanok. Az elsőfokú bíróság csupán az „alkalmas” és az „alapos gyanú” szavakkal foglalkozik, nem tesz említést az egyéb sérelmezett közlésekről. A megalapozott gyanú büntetőjogi fogalom, annak rendőır általi használata már azt feltételezi, hogy konkrét személy ellen nyomozás folyik. Az alperes a közlésében egyáltalán nem használta a feltételezést, vagy saját véleményének előadására utaló kifejezéseket, hanem kijelentő módon fogalmazott. Azért sem helytálló az elsőfokú bíróság ítélete, mert az alperesi közléseket ezen feljelentésre és az azt közlő bejegyzésből kiindulva valamennyi sérelmezett bejegyzésre rávetítette, így a 2021. januárjában tett közlésre is.

Az elsőfokú bíróság ítélete a körben sem helytálló, hogy az általa megjelölt kereseti kérelem elemeket az 1.a)-f) pontjáig nem vizsgálta és értékelte külön-külön az ítéletének indokolásában, hogy azok miért nem tényállítások. Különösen azon esetekben, melyek évekkel későbbi bejegyzések és múlt idő használatával konkrét bűncselekményekkel hozta összefüggésbe és még az „alkalmas” szó sem szerepel bennük. Számos beadványában előadta, hogy nem a feljelentés megtételét sérelmezte, hanem azt, hogy ezt közzétette az alperes azzal a szándékkal, hogy minél nagyobb nyilvánosságot érjen el a negatív színben való feltűntetésével.

Az elsőfokú bíróság nemcsak a feljelentés megtételére hivatkozik az elutasítás körében, hanem arra is, hogy annak számos címzett része történő megküldésével sem valósított meg jogsértő magatartást az alperes.

Hivatkozott a Kúria Pfv.IV.20.158/2022/5. számú döntésére, mely szerint a feljelentőnek az a cselekménye, hogy a feljelentést, amelyben különböző bűncselekmények elkövetését állítja a feljelentett terhére, és azt oly módon hozza nyilvánosságra, hogy levélben megküldi nagy számú címzett részére, attól függetlenül sérti a feljelentett jóhírnevét, hogy a feljelentéssel önmagában nem sért személyiségi jogot. Ezt a joggyakorlatot az elsőfokú bíróság nem értékelte.

Az elsőfokú bíróság nem adott arra sem magyarázatot, hogy mi az a tényállítás, amelyből okszerűen vonta le az alperes azt a következtetést, hogy bűncselekményt követett volna el.

Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint az emberi méltóság megsértésének határát szükséges meghúzni, mivel a közéleti vitában sem korlátlan a véleménynyilvánítás szabadsága, az nem sértheti az emberi méltóságot. Bűncselekmények elkövetésével való alaptalan vádolása az emberi méltóságának sérelmét jelenti, mivel jelentős bűncselekménnyel hozzák összefüggésbe.

Az általa részben tulajdonolt cégek valós gazdasági események következtében az elvégzett tevékenységük eredményeként jutottak ellenszolgáltatáshoz, melynek forrása állami támogatás volt, abból azonban nem következik, hogy sikkasztott volna. Többször feltette azt a kérdést a perben, hogy az alperes az általa megjelölt összegeket honnan vette, azonban erre nem adott választ és az elsőfokú bíróság a bizonyítás sikertelenségét nem értékelte az alperes terhére.

Az, hogy az alperes nem kapott adatokat, nem hatalmaz fel senkit, hogy más bűncselekménnyel vádoljon, különösen akkor, ha nem is áll adat a rendelkezésére.

Egyetértett azzal, hogy akik közpénzben részesülnek, számolniuk kell a döntéseik megkérdőjelezésével és bírálatával, azonban nem erről szólnak az alperesi közlések, hanem konkrét bűncselekmény elkövetésére utaló kifejezések vannak azokban, amelyek semmiképpen sem minősíthetők számonkérésnek. Megjegyezte, hogy a közpénzek felhasználásának ellenőrzését a megfelelő szervezetek, minisztériumok látják el, jelen esetben kivétlenül tudomása szerint nem találtak.

Hivatkozott arra is, hogy soha semmilyen közpénz felhasználásáról nem döntött, semmilyen döntési pozíciója, hatásköre nem volt az szövetség-ben. Hatásköre az elnökségnek volt, sőt, ha olyan szerződéskötésre került sor, ahol az szövetség tisztviselőinek érdekeltsége állt fenn, a közgyűlés jóváhagyása is kellett.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság egyoldalúan értékelte az alperesi magatartást, hiszen az alperes részéről az nem elvárható, hogy etikátlan nyomásgyakorló, zsaroló titulust szó nélkül hagyja, de neki például a „százmilliókat lapátol ki” közlést túrnie kell. Az szövetség „Tagszervezeti Tájékoztató” azért került kiküldésre, mert az alperes levelet küldött az elnökségi tagok részére, nyomásgyakorlásként.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta az anyagi pervezetés körében, hogy lényegesnek tekinti ezen szövetség válaszlevelét. A fellebbezésében bemásolta az elnökségi tagoknak küldött, ezt megelőző alperesi levelet. Előadta, hogy habár a fellebbezésben új tényállítást és bizonyítékot nem lehet előadni, az ítélet kézbesítésekor szembesült azzal, hogy az elsőfokú bíróság olyan elemre helyezett hangsúlyt és azzal az alperesi közléseknek legitimálást adott, amelynek körülményeit az elsőfokú eljárásban nem kívánta feltárni, annak relevanciájára nem figyelmeztette.

Mindezek alapján kérte, hogy az ítélet ezen indokolási részét hagyja figyelmen kívül a másodfokú bíróság. Amennyiben relevánsnak ítéli, akkor engedélyezze, hogy ezen alperesi levelet, mint bizonyítékot benyújtsa.

Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a közléseket véleménynyilvánításnak, azok tényállítások voltak, azonban a véleménynyilvánítás szabadsága sem korlátlan. A Kúria Pfv.IV.20.158/2022/5. számú ítélete alapján ismételt hivatkozott arra, hogy a feljelentés melléklésével közzétett 2019. áprilisi közléseket a Kúria tényállításnak tekintette.

[6] Az alperes fellebbezési ellenkérelmet csak elkésve terjesztett elő, ezért a Pp. 149. § (1) bekezdése alapján hatálytalan volt.

[7] A felperes fellebbezése nem megalapozott.

[8] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[9] A másodfokú bíróság a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felperes sem hivatkozott.

[10] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás során feltüntette a 2019. április 13. napján kelt alperesi válaszevél releváns részeit, azt, hogy az alperes 2019. április 13. napján a Facebook oldalán is közzétette ezen válasz e-mailt, továbbá a 2021. január 24. napján, valamint a 2021. január 31. napján kelt alperesi Facebook bejegyzések tartalmát. Azonban annak ellenére, hogy az ítéletének [16] pontjában ötödleges kereseti kérelemként az alperesnek a 2021. december 8. napján a Facebookon közzétett bejegyzésére vonatkozó felperesi keresetet is rögzítette, erre vonatkozóan a tényállásban megállapítást nem tett. A másodfokú bíróság ezért a tényállást kiegészíti azzal, hogy az alperes a 2021. december 8. napján közzétett Facebook posztjában, többek között azt írta „azonban meg kell jegyezni, hogy a 2017-es név12 versenyre elszámolt 180 millió adóforintból további 32 millió név7 cégeihez folyt tovább, amelynek legalább a fele teljes mértékben fiktív, ellenszolgáltatás nélküli számlakibocsátás eredményeként került elnöki tanácsadónkhoz.”

[11] Helytálló a körben a felperes fellebbezése, hogy az elsőfokú bíróság indokolásában önállóan nem foglalkozott a 2021. január 24-én, a 2021. január 31-én és a 2021. december 8. napján közzétett alperesi Facebook bejegyzésekkel, ezért az indokolása ezekkel kereseti kérelmekkel kapcsolatban hiányos, azonban a hiányosság a másodfokú eljárásban orvosolható volt tekintettel arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletéből megállapítható, hogy a felperes közéleti szerepvállalása okán, az őt terhelő fokozottabb tűrési kötelezettség folytán utasította el a kereseti kérelmeket.

[12] Nem helytálló a felperes azon hivatkozása, miszerint eljárási szabálysértés, hogy az szövetség elnökségi tájékoztató levél előzményét képező alperesi levél lényegesként való értékeléséről az elsőfokú bíróság anyagi pervezetés keretében nem tájékoztatta a feleket. A Pp. 237. § (1)-(3) bekezdése alapján az anyagi pervezetés csak jogszabályban meghatározott esetek fennállása esetén szükséges, ilyen eset a perben nem merült fel. Az elsőfokú bíróságnak ezért anyagi pervezetést nem kellett végeznie. A másodfokú bíróság ezen felperes által hivatkozott alperesi levél vonatkozásában megjegyzi, hogy azt az alperes a 2021. augusztus 2. napján benyújtott ellenkérelméhez mellékelte, az a per iratait képezte már az elsőfokú eljárásban is.

[13] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 381. §-ában szabályozott, a támadott ítélet mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, a másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint helybenhagyta.

[14] A felperes a becsülethez való jogának a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerinti, valamint a jóhírnévhez való jogának a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti megsértését állította. A jogvita elbírálása során szükséges volt alkalmazni Magyarország Alaptörvénye rendelkezéseit, a VI. cikk (1) bekezdésének és a IX. cikkének előírásait. A jóhírnév védelméhez való joghoz és a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódó jogvita okán, az elsőfokú bíróság helyesen észlelte, hogy az alapjogok kollíziója miatt értékelni kellett az Alkotmánybíróság e körben kialakult gyakorlatát.

[15] A véleménynyilvánítás szabadsága fokozott oltalomban részesül, amennyiben a megnyilvánulás közügyeket, közéleti szereplőket érint. Ezen jellegből eredő többletvédelem fennállását megerősítette az Alkotmánybíróság például a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában is, amely szerint: „[m]indezek miatt a közszereplőket támadó kritikát és bírálatot a véleménynyilvánítás szabadsága szélesebb körben védelmezi, mint az átlagpolgárt érő bírálatot. Az Alkotmánybíróság következetes felfogása szerint tehát a közügyekre vonatkozó és a közéletben szerepet vállaló személyek és szervezetek tevékenységét érintő véleménynyilvánítás erősebb alkotmányos védelmet élvez, és így korlátozhatósága szűkebb körben nyerhet alkotmányos igazolást. Ennek megfelelően a közügyek vitatását érintő véleményszabadság korlátozását előíró jogszabályokat megszorítóan szükséges értelmezni {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [28]}.”

[16] A fokozott oltalomban részesüléshez elsődlegesen „arról szükséges dönteni, hogy az adott közlés a közügyekben való megszólalást, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben. Ennek megítéléséhez pedig elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni. Így a közlést érintően vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, illetve az arra érkező reakciókat és az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét. További szempontként szükséges értékelni a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, valamint célját. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvez” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [39]}.

[17] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette azt, hogy a felperes egy országos sportági szakszövetség, az szövetség elnökének volt a tanácsadója, amely már önmagában megalapozza az szövetség működésére vonatkozóan a közéleti szereplői minőségét. Azonban az is nem vitatott tény, miszerint az szövetség olyan gazdasági társaságokkal is kötött szerződést, és fizetett számukra pénzbeli ellenszolgáltatást, amelyeknek a felperes is tagja volt, ez pedig szintén, olyan körülmény, ami közérdeklődésre tarthat számot, és ez a felperest közéleti szereplővé emeli az szövetség ilyen jellegű pénzfelhasználása körében. Ez pedig együtt jár a felperesi védendő jogok határainak zsugorodásával a Ptk. 2:44.§ (1) bekezdése alapján.

[18] Ezt követően azt volt szükséges vizsgálni, hogyan azt az elsőfokú bíróság is tette, hogy a sérelmezett megnyilvánulások értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthetők-e, ugyanis a „véleményszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e. Vagyis e minősítésnek azért kell összhangban állnia az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleményszabadság követelményeivel, mert egyben döntően és közvetlenül befolyásolja annak határait is, így az alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [40]}.

Az Alkotmánybíróság többször is rögzítette, hogy „[a]z adott közlés védelmére vonatkozó alkotmányjogi mérce meghatározásakor tehát a közügyek vitáján belül is fontos kérdés, hogy a közlés értékítéletnek, vagy tényállításnak minősül-e” {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat Indokolás [25]}.

[19] Az alperes a 2019. április 13. napján kelt válaszlevelét azon személyek részére küldte meg, akik részére az szövetség elnöksége a „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú e-mailt megküldte. Ez az alperesi levél részét képezte a szövetség elnöksége „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú e-mailjének is.

A „Tagszervezeti Tájékoztatóban” szerepelt, hogy az szövetség vezetése ellen feljelentést tettek, továbbá az is, hogy az a felperest is érinti. Ezt meghaladóan a „Tagszervezeti Tájékoztató” a feljelentés tárgyát a „hónapok óta keringő szóbeszédre és hamis állításokra” reagáló rendkívüli közgyűléssel kapcsolja össze, tehát magából a tájékoztatóból derül ki az, hogy a feljelentés olyan eseményeket érint, amelyekkel kapcsolatosan már korábban is kialakult valamiféle információáramlás a tagság között, ezt meghaladóan pedig utal a feljelentéssel kapcsolatos sajtóhírré is.

[20] A sérelmezett közléseket tartalmazó alperesi levél elején utal az szövetség elnökségnek fenti tájékoztatójára, azzal kapcsolatosan fejt ki az álláspontját és csatolja a feljelentését.

Ezek alapján egyértelműen megállapítható, hogy a 2019. április 13-ai levél mellékleteként a feljelentés olyan személyi körhöz jutott el, akik a tagságuk okán a sportág sport szövetségi működésében aktívan részt vesznek, akik az szövetség működésével kapcsolatos egyes álláspontokról tudomással bírtak. Információval rendelkeztek arról is, éppen az szövetség tájékoztatója alapján, illetve a hivatkozott sajtóhír alapján, hogy az ügyben feljelentés történt, amely a felperest is érinti, azon eseményekkel kapcsolatosan, amelyek miatt már korábban is szóbeszéd alakult ki a tagok között.

Az alperes a levélben felsorolja azt, hogy álláspontja szerint milyen összegű állami támogatásokat kapott az szövetség, azokból mely gazdasági társaságok, milyen összegben részesültek. Önmagában azon tény, hogy az szövetség elnöksége, illetve az elnökség tagjainak, illetve az elnöki tanácsadójának tagságával működő cégek az szövetség-szel gazdasági kapcsolatban állnak, olyan tény, amely alapján a tisztsége folytán a felperest egyébként is terhelő fokozott tűrési kötelezettség szintje tovább emelkedik, az ilyen jellegű gazdasági tevékenységekkel kapcsolatos kritikákat, értékeléseket tűrnie szükséges. Az, hogy ezek a gazdasági cselekmények indokoltak voltak-e, a pénzbeli szolgáltatás ellenszolgáltatása megfelelő volt-e, olyan vélemény, amelyet tűrni köteles a felperes, így azt is, hogy adott esetben az alperes álláspontja szerint az ilyen jellegű magatartás alkalmas büncselekmény megállapítására. Megjegyzendő, hogy éppen a levél tartalmazza azt, hogy az alperes feljelentést tett, tehát magából a levélből következik az, hogy ténylegesen az által

bűncselekménynek minősített cselekmények büntetőjogi elbírálása a hatóságok feladatkörébe tartozik.

[21] Az alperesi levél címzettjeinek fenti jellemzője miatt, a felperesnek sportágnal kapcsolatos közéleti tevékenysége, az szövetség-nek a felperesi cégekkel való szerződéses kapcsolata ismert volt, ezért számukra ténylegesen új információ a feljelentés részletes tartalmának megismerése volt.

Éppen a korábbi ilyen jellegű ismeretek, (szóbeszéd, ami kapcsolatban van a feljelentéssel), feljelentés tényének korábbi ismerete (sajtó, szövetség tájékoztató), a feljelentett személyéről a korábbi ismeret (sajtó, szövetség tájékoztató) alapján a feljelentés megküldésével további érdemi információhoz nem jutottak a címzettek, és éppen a fenti körülmények alapján a feljelentés tartalmának a megismertetése is véleménynyilvánításként értékelendő. Az alperes az szövetség elnökségével fennálló vitájában, saját álláspontjaként közölte a tagokkal a feljelentését. Önmagában azon körülmény, hogy egy szervezeten belüli, egy közéleti szereplőt érintő vitában képviselt álláspontját tükröző feljelentést a szervezet tagsága előtt megismerhetővé tesz, a véleményének hangsúlyosabb kifejezése, azonban ezt a közéleti szereplőnek a fokozott tűrési kötelezettsége miatt el kell viselnie.

[22] A Fővárosi Ítéltábla hangsúlyozza, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a véleménynyilvánítás szabadsága kiterjed egyrészt az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra, függetlenül attól, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő.” [3145/2018. (V. 7.) AB határozat Indokolás [53] és az ott hivatkozott gyakorlat]

[23] A másodfokú bíróság a feljelentés megismerhetővé tételének értékelése körében rámutat, hogy a felperes által hivatkozott Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozat olyan ügyben született, amelyben a felperes közéleti szereplői minősége nem merült fel, ezért ténylegesen jogkérdésben nem tért el a Kúria közzétett határozatától. Az elsőfokú bíróság is helytállóan hivatkozott ezen körülményre a határozatának [69] pontjában.

[24] Az alperes 2019. április 13. napján a saját Facebook oldalán is közzétette a válaszelevelét teljes terjedelmében, így annak részét képezte a szövetség elnöksége a „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú e-mailjének a tartalma is.

A Fővárosi Ítéltábla az alperesi levél jogi értékelése körében visszautal a [21]-[23] pontokban foglaltakra, azokat megismételni nem kívánja.

Az esetleges jogsértés vizsgálata körében azonban szükséges hangsúlyozni, hogy a közzététel a „sportágosok” privát Facebook csoportjában került sor, ebben a csoportban már csak elnevezése folytán is olyan személyek szerepelnek, akik a sport iránt fokozott érdeklődést mutatnak, ezért a feljelentés tényéről akár a sajtóból, akár az szövetség elnöksége megküldött leveléből már korábban értesültek.

Önmagában pedig azon körülmény, hogy az alperes egy sportág vezetésével kapcsolatos, egy közéleti szereplőt érintő vitában képviselt álláspontját tükröző feljelentést a nyilvánosság előtt

megismerhetővé tesz, a véleményének hangsúlyosabb kifejezése, azonban ezt a közéleti szereplőnek a fokozott tűrési kötelezettsége miatt el kell viselnie.

A másodfokú bíróság a feljelentés megismerhetővé tételének értékelése körében hivatkozik [21] pontban írtakra is.

[25] Szintén a „sportágosok” zárt Facebook csoportban közzétett 2021. január 24-ei Facebook bejegyzéssel kapcsolatosan szükséges azt is rögzíteni, hogy e bejegyzés eleje szerint annak aktualitását az adta, hogy az szövetség egyik elnökségi tagja által indított személyiségi jogi per jogerősen megszüntetésre került. Az alperes be is másolta a Budapest Környéki Törvényszék, mint másodfokú bíróság végzését, amellyel az alperes ellen indított eljárást megszüntette.

A bejegyzés tartalmazza azt is „[m]int emlékezetes 2019. áprilisában tettem feljelentést az szövetség vezetősége ellen, mivel alapos a gyanú, hogy a vezetőség néhány tagja, névvel az élen a pénzek jelentős részét saját céljaikra fordították. Ezen annyira megsértődtek, hogy 17 pert (egyenként 1 millió forint) akasztottak a nyakamba.”

Az alperes tehát egy hasonló tárgyú perben hozott jogerős bírósági határozat folytán elevenítette fel a korábbi feljelentését, melyben szintén a feljelentésére hivatkozva közli az álláspontját a felperes vélt tevékenységével kapcsolatosan. Az ilyen jellegű véleményeket pedig a felperes a már korábban említett fokozott tűrési kötelezettsége miatt tűrni köteles.

[26] A 2021. január 31-ei „sportágosok” zárt Facebook csoportban közzétett közlésében az alperes az szövetség elnökségének alapszabálmódosítási javaslatával kapcsolatosan fejti ki az álláspontját és e körben véli visszásnak a felperes tevékenységét, ismételten kifejtve azt a véleményét, hogy a felperes korábban a saját javára, saját anyagi helyzetének javítására használta fel az szövetség forrásait. Az ilyen jellegű véleményeket pedig a felperes a már korábban említett fokozott tűrési kötelezettsége okán tűrni köteles.

[27] A 2021. december 8-án a „sportágosok” zárt Facebook csoportban közzétett posztban az alperes ténylegesen a felperes cégeivel kötött szerződéseket minősíti, értékeli, ezeket a véleményeket a felperesnek a már hivatkozott fokozott tűrési kötelezettsége folytán el kell viselnie.

[28] A fentiek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság érdemi döntésével, mely szerint az alperes magatartása nem sértette a Ptk. 2:45. § (1) és (2) bekezdéseit, ezért az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott határozatát a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[29] Az alperes fellebbezési ellenkérelme hatálytalan volt, ezért perköltséget sem számított fel, arról így a másodfokú bíróságnak a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján rendelkeznie nem kellett.

[30] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 51. § (1) bekezdése alapján a felperes mentesül a fellebbezési illeték ismételt megfizetése alól, az elsőfokú bíróság pedig kötelezte a Fővárosi Ítéltábla 8.Pf. 20.476/2022/7. számú végzésében megállapított fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2024. május 28.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró